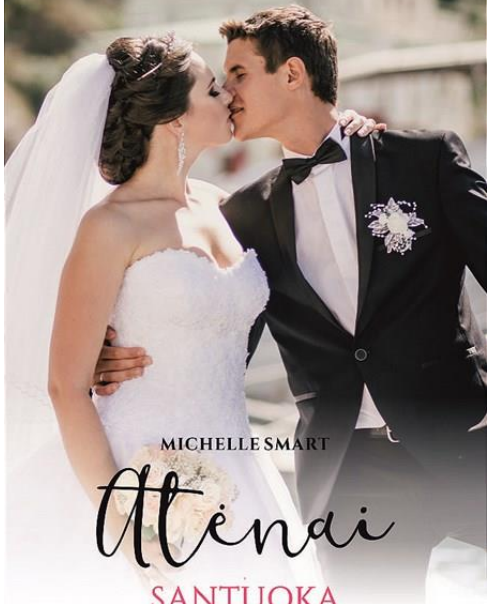

Svajonų
ROMANAI

MICHELLE SMART

Atėnai

SANTUOKA
DĖL PALIKIMO

METŲ VESTUVĖS

Knygute.lt

Michelle Smart
(Mišelė Smart)

ATĖNAI

SANTUOKA DĖL PALIKIMO

Keturių knygų serija
"Metų vestuvės"
Antra knyga

Versta iš Michelle Smart, The Greek's Pregnant Bride 2015

© Michelle Smart, 2015

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Miglė Puzarienė, vertimas iš anglų kalbos, 2016

© Ana Gorbatova, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotraukos

© „Svajonių knygos“, 2016

ISBN 978-609-03-0094-7

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2016

PIRMAS SKYRIUS

Kristianas Markosas išvarvino į gerklę paskutinius šampano lašus ir tučtuojau pasipildė taurę.

Įtarė, kad ši diena bus sunki, bet neįsivaizdavo, kad tokia kankinanti. Rytą aplėkė visur su Roku beviltiškai mėgindami surasti nuotaką – nuo to netapo lengviau.

Galų gale jis stovėjo greta savo geriausio draugo laimingiausią jo gyvenimo dieną ir sugebėjo galvoti tik apie tai, kaip niekšiškai jį išdavė.

Kol Rokas sakė priesaiką, Kristianas iš visų jėgų stengėsi nežiūrėti į Aleksandrą.

Ir dabar tebesistengė.

Aleksandra Mondeli – mažoji Roko sesutė. Mielas vaikelis, išaugęs į žavingą gražuolę. Vienintelė pasaulyje draudžiama moteris.

Bent jau taip turėjo būti.

Apsivilkusi ilga, berankove suknele, tviskančiais tamsiai rudais plaukais, susuktais į kuodą, ji atplaukė kateriu kartu su spindinčia nuotaka, pavasario saulė žaidė ant įdegusios odos.

Jo akimis vyriausioji pamergė nustelbė visas kitas, taip pat ir nuotaką – žymią manekenę.

Kai matė ją paskutinį kartą, Aleksandra vilkėjo trumputę rožinę juodais karoliukais siuvinėtą suknelę ir juodus batelius tokia aukšta pakulne, kad vyras stebėjosi, kaip iš viso įmanoma paeiti. Tačiau ji vaikščiojo tobulai, žavus užpakaliukas lingavo sulig kiekvienu žingsniu. Tokią jis ją matė dar apsirengusią. O kai gerai apžiūrėjo paskutinį kartą, mergina buvo nuoga po apklotu savo apartamentuose.

Vestuvių puota iš nuostabaus sodo ant Komo ežero kranto persikėlė į Mondelių vilos pokylių salę. Pietūs jau buvo pasibaigę, prasidėjo vakaro linksmybės. Jis režė vyriausiojo pabrolio kalbą ir sugebėjo kelis kartus prajuokinti svečius, ypač Stefaną ir Zajedą, kalbėjusius gerokai liūdniau. Tačiau užuot lengviau atsikvėpęs dėl atliktos pareigos, Kristianas lyg ant adatų laukė, kol pradės groti muzika.

Amerikietė žvaigždė – dėl tokio kūno ir numirtum – nenuleido nuo jo akių. Vos prieš šešias savaites tučtuoju būtu atsiradęs jai prie šono. O jei ir ne ji, čia buvo daugybė gražuolių, puošiančių šį žvaigždžių renginį, spaudos jau pakrikštytą amžiaus vestuvėmis. Supermodeliai, apatinių drabužių modeliai, daininin-

kės... Galėtų jaustis lyg vaikas saldumynų parduotuvėje.

Bet gal jam diabetas, kad nė vienas iš saldėsių nevilioja?

Išskyrus tą vieną. Uždraustą.

Kaip galėjo paleisti vadžias iš rankų? Keliavo iš vienos lovos į kitą, tačiau savitvardos niekada neprarasdavo.

O su Aleksandra prarado...

Galėjo kaltinti tik jų išgertą šampaną. Daug ką galėjo smerkti, bet kaltas tik jis pats.

Aleksandra buvo pažeidžiama. Nors labai stengėsi tai nusišlepti, buvo visiškai sutrikusi, sielvartavo netekusi senelio, kuris ją užaugino nuo pat gimimo. Palaidojo jį vos prieš porą savaitių.

Kristianas į Mondelių mados namus – žymiausias mados namus pasaulyje – užsuko grįždamas iš Honkongo, tikėdamasis šauniai pasiausti su Roku gero bičiulio italo jachtoje. Tačiau Rokas buvo Niujorke, o Kristianas atsitrenkė į Aleksandrą, kuri įsisiūlė vietoj brolio. Paprastai būtų sugalvojęs, kaip atsisakyti, sėdęs į lėktuvą ir išskridęs į Atėnus. Taip ir būtų pasielgęs, tačiau gražiose medaus spalvos akyse pastebėjo nusivylimą, prisiminė, kaip

per laidotuvių ceremoniją ji vos pastovėjo.

Išsivesdamas ją pasilinksminti tikrai nesitikėjo, kad vakaras baigsis bendroje lovoje.

Moterys į jo gyvenimą ateidavo ir išeidavo. Kristianas nusprendė, kad jam sunkiai sekėsi pamiršti Aleksandrą, nes ją pažinojo. Ir dar jautėsi kaltas. Bučinius, po kurių pasimylėjo, išprovokavo Aleksandra, tačiau pasekmės slėgia jo vieno pečius.

Turėjo būti stipresnis.

Šešias savaites Kristianas labai sunkiai dirbo, kad tik išmestų ją iš galvos, jau manė, kad pasisekė, ir prie Komo ežero atvažiavo tvirtai tikėdamas, kad pajėgs būti šalia jos be jokių sunkumų.

Bet kaltė sugrįžo vos kartą į ją žvilgtelėjus. Jie apsikeitė keliais žodžiais apie vestuves, šnekėjo mandagiai, kaip ir su bet kuo kitu, ir daugiau nebendravo. Bent jau kol kas. Liko dar iškentėti šokį.

Patinka jam ar ne, teks laikyti šią moterį glėbyje dar kartą.

Stefanas jam kažką pasakė kaip tik tą akimirką, kai grupė ėmė derinti instrumentus. Kalbėdamas Kristianas matė, kaip Olivija pasilenkė ir priglaudė ausį Rokui prie lūpų. Tas

judesys jam priminė vakarienę su Aleksandra, kai ši palinko prie jo, kad išgirstų, ką sako triukšmingame restorane, tuomet aistringas jos aromatas užpildė šnerves...

Akies kampeliu matė ją plepančią su oficialiu fotografu, galbūt davė jam patarimų. Aleksandra Mondeli – viena žinomiausių mados fotografijų pasaulyje, o tai svarus laimėjimas, žinant, kai jai vos dvidešimt penkeri. Viską pasiekė pati. Lygiai kaip ir jis susikūrė gerą vardą savo rankomis.

Stefanas pakartojo savo žodžius, jis kalbėjo apie jų su draugais prieš kelerius metus įsteigtą labdaros fondą.

Italas Rokas Mondelis, sicilietis Stefanus Bjanko, dykumų princas Zajedas Al Afzalas ir jis – visi noriai aukojo pinigų labdarai ir juos tvarkė. Juos vadino *Kolumbijos ketvertuku*, bet Kristianas nebeprisiminė, kas sugalvojo tokią pravardę. Šiaip ar taip pravardė prilipo. Draugai susipažino pirmą savaitę mokydami Kolumbijos universitete ir, nors gali pasirodyti keista, jų ryšiai – užsimezgė akimirksniu. Per kelerius metus draugystė tik sustiprėjo, o kai paaikėjo, kad visi keturi pretenduoja į *Forbes* milijonierių sąrašą, jie įsteigė labdaros fondą. Kristianas nepaprastai didžiavosi fondu, įsteig-

tu padėti likimo nuskriaustiems vaikams įgyti išsilavinimą, kurio jie verti, bet negali sau leisti. Vyrams patiko bendra veikla, ne tik gerti ir pasiguldyti į lovą kiek įmanoma daugiau moterų.

Visi keturi tikėjo, kad jų ryšys nenutraukiamas.

Tačiau galima nutraukti net tvirčiausio plieno pančius.

Kristianas atsakė, kaip jam pasirodė, labai išmintingai, bet iš tiesų suvapėjo kažką it maršietis.

Laimei, Stefano dėmesį patraukė pirmą dainą užgrojusi grupė.

Jaunikis su nuotaka lydimi plojimų išėjo į šokių aikštelę.

Kristiano akys nukrypo į Aleksandrą. Ji veriančiu žvilgsniu žiūrėjo tiesiai į jį.

Kristianui suspaudė krūtinę.

Galingas pliaukštelėjimas per petį išsklaidė burtus.

– Laikas į šokių aikštelę, – priminė Zajedas, sėsdamasis į tuščią Kristiano vietą.

*Theos*¹. Teks su ja šokti. Taip įsakė Olivija –

---

¹ Dieve (graik.) (čia ir toliau – vert. pastabos).

nuotaka. Vyriausiasis pabrols su pamerge...

Aleksandra pasitiko jį pusiaukelėje, akivaizdžiai jautėsi taip pat.

Būtų lengviau, jei grupė grotų vieną tų linksmų melodijų, išgarsinusių ją pasaulyje, o ne romantišką baladę, kurią kaip tik dabar čiulbėjo.

Sukandęs dantis priėjo šokių aikštelę ir apkabino pamergę.

Jau nuo pirmo prisilietimo širdis pašoko, atmintį užplūdo daugybė prisiminimų. Jos kvapas. Jos skonis...

Suknelės nugara buvo gilia iškirpte ir jam nieko kito neliko – teko paliesti šilkinę odą. Arba tektų laikyti už užpakaliuko. Sustingusia ranka vos lietė nuogą nugarą.

Jokio skirtumo, kokį fizinį atstumą nuo liauno jos kūno stengėsi išlaikyti Kristianas, Aleksandra jau užvaldė pojūčius, kartu judant šokių aikštelėje jos astringas kvapas krėtė pokštus. Šoko jie tartum robotai, o ne porėlė, vos prieš šešetą savaitių praleidusi kartu laukinę naktį. Apėmė jaudulys, kai pamatė ją einančią šonine nava, vis kaito, kol įsismarkavo ir žemiau juosmens taip gėlė, kad jis prarado viltį nuslopinti tuos pojūčius.

Galvok apie Roką, – įsakė sau Kristianas, žiūrėdamas į įsimylėjusį bičiulį ir tokią pat meilės kupiną jo žmoną. Rokas pagavo jo žvilgsnį ir linktelėjo, tuomet pasilenkęs pabučiavo savo nuotaką.

Kristianas tai išvydęs pasijuto lyg gavęs peiliu į paširdžius.

Ką pasakys geriausias draugas sužinojęs, kad vyriausiasis pabrolys atėmė jo sesers nekaltybę?

Svaiginanti aistra, kurią pajuto tą naktį, tebeūžė kraujyje. Paprastai nakties užtekdavo, tiek ir tenorėdavo. Patenkindavo moterį ir nebelikdavo jokių neatrastų paslapčių, jokio poreikio pakartoti.

Dabar atrodė, kad kūnas šoka savo ritmu ir visai nepaiso, ko reikalauja protas.

Šokdamas Kristianas klausėsi dainos žodžių, skaičiavo laiką, kada jo pareiga šokti bus atlikta. Aleksandra irgi buvo sustingusi, matyt, ir ji skaičiavo laiką.

Kai daina galų gale pasibaigė ir jis galėjo ją paleisti, mergina pakėlė galvą ir pažvelgė į jį elnės akimis. *Theos*, ji tokia graži: stulbinančios akys virš trumpos riestos noselės, įstatytos tarp dailių skruostikaulių. Išraiškingos put-

lios lūpos prasivėrė:

– Kristianai, aš...

Kad ir ką ketino sakyti, ją nutraukė: Zajedas paplojo merginai per petį ir suokalbiškai mirk-
telėjo Kristianui.

– Ko gero, dabar jau tikrai mano eilė pašokti su gražiąja dama, – pasakė garsiai, kad ir Rokas girdėtų.

Jaunikis pasuko galvą ir prisimerkė, tada plačiai nusišypsojo.

Jam tikrai nė mintis nešovė, kad kuris iš draugų galėtų ką nepadoraus sumanyti su jo taip stropiai saugoma seseria.

Bjaurėdamasis pats savimi Kristianas žengė atgal, išspaudė šypseną ir juokais susiraukė:

– Ji visa tavo.

Jis jau tikėjosi, kad Aleksandra atrėš nesanti niekieno nuosavybė, tačiau mergina tik atšiauriai į jį dėbtelejo, lyg baimės šešėlis nubėgo, nors tuoju susiėmė. Bet Kristianas spėjo pastebėti.

Mondelių vilos pokylių salėje buvo daug padavėjų, besirūpinančių, kad joks svečias ne-
jaustų troškulio ilgiau kaip trisdešimt sekun-
džių, tačiau Kristianas troško pasprukti iš sve-
čių klegesio, todėl pasuko prie baro.

Išgėręs burbono pasisuko ir pamatė, kad ji šoka su Stefanu. *Atrodo laiminga*, – pagalvojo ir pats nustebė, koks aitrus nuoskaudos kartėlis.

Natūralu, kad Kristiano glėbyje Aleksandra jautėsi nejaukiai įsitempusi. Išeidami tą vakarą pasilinksinti, jie tikrai nesitikėjo vienos nakties romaniūkščio.

Jis buvo pirmas Aleksandros meilužis.

Ši mintis buvo ypač įkyri.

Mergina, kurią spauda dar paauglystėje apšmeižė, apkaltino romanu su vedusiu vyriškiu, paaiškėjo esanti nekalta. Jis visuomet įtarė, kad čia tik žiniasklaidos sukurpta istorija, tačiau tiesa sukėlė šoką.

Kad ir kaip būtų – čia ne jo reikalas. Ir Aleksandra jam nerūpi. Negali rūpėti.

Išmaukė antrą taurę, kad numalšintų tulžies skonį gerklėje, bet pamatė, kaip Stefanas apkabina ją per liemenį. Dar blogiau, mergina nusijuokė, vyrui kažką sukuždėjus į ausį, ir Kristianas vos nepaspringo.

Šalia atsirado Zajedas.

– Slepiesi, vaikinė?

– Tik atsikvėpsiu....